

SAMENVATTING

104108 - Beroep tegen beoordeling alsmede beëindigen verlengd tijdelijk dienstverband; BVE

De Commissie verklaart het beroep tegen de beoordeling niet-ontvankelijk omdat tegen een beoordeling geen beroep bij de Commissie open staat.

Ogv art. H-12 CAO-BVE heeft de werkgever geen bijzondere grond nodig heeft voor het aangaan van een tijdelijke arbeidsovereenkomst. Art. H-50 onder f CAO-BVE bepaalt dat de dienstbetrekking eindigt door het verstrijken van de termijn waarvoor zij werd aangegaan. Ingevolge het bepaalde in artikel H-18 CAO-BVE eindigt een voor bepaalde tijd voortgezette arbeidsovereenkomst, waarbij de in artikel H-12 CAO-BVE genoemde termijn van drie jaar niet is overschreden, op het overeengekomen tijdstip zonder dat voorafgaande opzegging nodig is. Aangezien er in casu geen sprake is van een tussentijdse beëindiging noch van overschrijding van de termijn van drie jaar, is de arbeidsovereenkomst met appellante na het verstrijken van de termijn waarvoor zij is aangegaan van rechtswege geëindigd.

Tegen het van rechtswege eindigen van een verlengd tijdelijke arbeidsovereenkomst staat ingevolge art. N-1 CAO-BVE geen beroep open bij de Commissie.

Beroep niet-ontvankelijk.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr. J. Jaab

en

het College van Bestuur van het ROC van B, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de
werkgever
gemachtigde: mr. R.J. Wiebosch

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlage van 3 maart 2009, ingekomen op 3 maart 2009, heeft A beroep ingesteld tegen de mededeling van de werkgever, gedaan bij brief van 20 januari 2009 om de arbeidsovereenkomst met haar niet te verlengen.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 29 april 2009.

Vervolgens heeft A op 29 mei 2009 een repliek ingediend en de werkgever op 17 juni 2009 een dupliek.

Met instemming van partijen is het beroep voor wat betreft de bevoegdheid en de ontvankelijkheid van het beroep schriftelijk behandeld op 14 september 2009.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

A is sinds 5 maart 2007 als medewerkster D (OLC) werkzaam bij het ROC van B, laatstelijk in een verlengd tijdelijk dienstverband met een betrekkingsomvang van 0,8 fte. Het eerste tijdelijk dienstverband van één jaar is met ingang van 5 maart 2008 voor de duur van twaalf maanden verlengd. Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE.

Bij brief van 20 januari 2009 heeft de werkgever A medegedeeld dat het dienstverband met haar niet zal worden verlengd en met ingang van 5 maart 2009 van rechtswege zal eindigen.

Op 4 maart 2009 is A een verklaring omtrent einde dienstverband uitgereikt.

Tegen voornoemde mededeling is het onderhavige beroep gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A stelt zowel beroep in tegen de beoordeling als tegen het besluit om het dienstverband niet meer te verlengen dan wel om te zetten in een dienstverband voor onbepaalde tijd. A betwist dat zij onvoldoende heeft gefunctioneerd en voert aan dat zij gedurende het dienstverband niet op haar vermeende onvoldoende functioneren is aangesproken. A acht het bijzonder onzorgvuldig dat zij eerst achteraf moet vernemen dat zij niet voldoende zou functioneren. Ook was zij niet op de hoogte van de mogelijkheid om intern bezwaar in te dienen tegen de beoordeling omdat zij het getekende beoordelingsformulier d.d. 12 februari 2009 pas met het verweerschrift in de onderhavige procedure heeft ontvangen. A stelt tevens dat de werkgever aanvankelijk als reden voor het niet verlengen van het dienstverband de slechte financiële situatie van de instelling heeft aangevoerd. A meent dat er sprake is van zeer onzorgvuldige besluitvorming en van besluiten op onjuiste en oneigenlijke gronden. Voorts stelt A dat bij haar steeds de verwachting is gewekt dat de arbeidsovereenkomst zou worden voortgezet. Dit blijkt ook uit een door de werkgever in oktober 2008 nog afgegeven werkgeversverklaring waarin staat dat sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Ten slotte voert A aan dat het beroep ontvankelijk dient te worden verklaard omdat de werkgever is overgegaan tot opzegging van het dienstverband.

De werkgever heeft daartegen aangevoerd dat de tweede arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd op grond van artikel H-50 onder f CAO-BVE per 5 maart 2009 van rechtswege is geëindigd. De verklaring omtrent einde dienstverband is niet op enig rechtsgevolg gericht. Er staat geen beroep open tegen het einde van rechtswege van een voor bepaalde tijd aangegane arbeidsovereenkomst. Ook is geen beroep mogelijk tegen de uitslag van de beoordeling. A had hiertegen in beroep kunnen gaan bij de interne bezwarencommissie Personeel, hetgeen ook onder het beoordelingsformulier vermeld staat. Het van rechtswege eindigen van het tweede tijdelijk dienstverband staat los van de inhoud van de beoordelingen en vloeit voort uit voornoemde cao-bepaling. Ten slotte voert de werkgever aan dat de werkgeversverklaring uitsluitend op verzoek van A is verstrekt ten behoeve van derden buiten de werkgeversorganisatie. Hieraan kan de werknemer zelf geen rechten ontleen, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

De instelling is aangesloten bij deze Commissie.

A heeft zowel beroep ingesteld tegen de beoordeling d.d. 12 februari 2009 als tegen het beëindigen van de tweede arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd per 5 maart 2009.

Tegen een beoordeling als zodanig staat geen beroep open bij de Commissie zodat het beroep hiertegen niet-ontvankelijk zal worden verklaard.

De Commissie overweegt ten aanzien van het eindigen van de tweede arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd dat de werkgever ingevolge het bepaalde in artikel H-12 CAO-BVE geen bijzondere grond nodig heeft voor het aangaan van een tijdelijke arbeidsovereenkomst.

Artikel H-50 onder f CAO-BVE bepaalt dat de dienstbetrekking eindigt door het verstrijken van de termijn waarvoor zij werd aangegaan. Ingevolge het bepaalde in artikel H-18 CAO-BVE eindigt een voor bepaalde tijd voortgezette arbeidsovereenkomst, waarbij de in artikel H-12 CAO-BVE genoemde termijn van drie jaar niet is overschreden, op het overeengekomen tijdstip zonder dat voorafgaande opzegging nodig is. Aangezien er geen sprake is van een tussentijdse beëindiging noch van overschrijding van de termijn van drie jaar, is de arbeidsovereenkomst met A per 5 maart 2009 van rechtswege geëindigd.

Tegen het van rechtswege eindigen van een verlengd tijdelijk arbeidsovereenkomst staat ingevolge artikel N-1 CAO-BVE geen beroep open bij de Commissie.

De in artikel 4.1.5 onder f Wet educatie en beroepsonderwijs (WEB) vermelde mogelijkheid om beroep in te dienen tegen een beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband wordt door de Commissie aldus verstaan dat dit ziet op een tussentijdse beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband dan wel op een beslissing door de werkgever gericht op een beëindiging van het dienstverband. In casu is geen sprake van een beslissing van de werkgever gericht op beëindiging aangezien de arbeidsovereenkomst van rechtswege is geëindigd door het verstrijken van de termijn waarvoor de overeenkomst werd aangegaan. De mededeling van de werkgever aan A d.d. 20 januari 2009, inhoudende dat het tijdelijk dienstverband met haar niet zal worden verlengd, kan niet worden aangemerkt als opzegging dan wel als een op een beëindiging gerichte rechtshandeling. Een dergelijke brief is louter bedoeld als het verschaffen van duidelijkheid aan de werknemer. Ook de door de werkgever aan A verstrekte werkgeversverklaring kan bezwaarlijk worden aangemerkt als een intentie van de werkgever om het dienstverband na 5 maart 2009 voort te zetten.

Dientengevolge zal de Commissie het beroep tegen het beëindigen van de tweede tijdelijke arbeidsovereenkomst eveneens niet-ontvankelijk verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Utrecht op 2 november 2009 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, drs. J.A.M. van Agt, drs. K.A. Kool, mr. D.A.M. Schilperoord en mr. drs. B.H. van Velzen leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris